

Sygn. akt V CSK 362/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa D. U.
przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu w W.
z udziałem interwenienta ubocznego I. W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 marca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 marca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i nie obciąża powoda kosztami zastępstwa procesowego
w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powód uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania:

a) potrzebą wykładni art. 362 k.c. budzącego poważne wątpliwości i wywołującego rozbieżności w orzecznictwie sądów,

b) występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, dotyczącego dopuszczalności przyjęcia przez sąd drugiej instancji za własne ustaleń sądu pierwszej instancji, gdy podstawowy zarzut apelacji jest skierowany przeciwko ustaleniom faktycznym sądu pierwszej instancji,

c) oczywistą zasadnością wniesionej skargi.

Tak umotywowany wniosek powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

W okolicznościach sprawy, wobec bezspornego faktu nietrzeźwości powoda (poszkodowanego) podczas wypadku i jazdy bez kasku na niezarejestrowanym motocyklu, prowadzonym przez pijanego kierowcę, nie ma potrzeby wykładni art. 362 k.c. pod tym kątem, czy brak winy po stronie poszkodowanego wyklucza przyjęcie jego przyczynienia się do powstania szkody.

Istotnym zaś zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęcie podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa, a kwestia wskazana przez skarżącego nie ma takich cech. Nie ulega wątpliwości, że sąd drugiej instancji musi dokonać ustaleń faktycznych stanowiących podstawę wydanego przez niego wyroku,

ale z obowiązku tego, gdy są uzasadnione ku temu podstawy, może się wywiązać także przez akceptację ustaleń poczynionych przez sąd pierwszej instancji.

Natomiast w art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przyjęcia skargi do rozpoznania ze względu na oczywistą jej zasadność, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z powołanych w skardze przepisów.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art.102 k.p.c.

[aw]

jw